

Духъ Свѣтій.

О, ти който самъ раздавашъ
Истинна, видѣлина,
Който славно просвѣщавашъ
Сѣдящитѣ въ тъмнина,
Покажи ни милостъта си,
Въ день нощъта ни промѣни,
И съ зари отъ любовъта си }
Облацитѣ распржени. } 2

Ти отъ хаосъ небесата
И земята си създалъ,
И небото и земята
Да подновишъ обѣщанъ :
Въ тъмнината ни яви се,
И прѣзъ нашитѣ сърдца
Като слънце зазори се, }
Дай животъ и веселба. } 2

Твоето лице прогонва
Всичкитѣ ни страхове,
Твоята любовъ зарадва
Отякченото сърдце.
Ела като нашъ Спасителъ,
Покажи ни свойтъ пжтъ.
Ти бжди намъ искупителъ }
Испълни ни съ благодать. } 2

Стара планина.

Гледатъ ми очитѣ	Тамъ снѣга бѣлѣ,
Красна равнина,	Съ чудна бѣлина,
Дрѣме у политѣ	Върха ѝ свѣтлѣ,
Стара планина.	Посрѣдъ снѣнина.